

från norra stambanan öfver Almare Stäk och Westerås till Köping, med utgrening i trakten af Sevalla till Norbergs jernväg, måtte bevilja ett lån, motsvarande två tredjedelar af den därför beräknade anläggningskostnaden, eller i rundt tal fem millioner riksdaler, på enahanda vilkor i fråga om ränta och återbetalning, hvarunder staten sjelf upplånar medlen och i öfrigt på så billiga vilkor, som Riksdagen anser sig kunna medgifva.

Om remiss af denna motion till Stats-Utskottet får jag slutligen anhålla.
Stockholm den 28 Januari 1871.

K. Björkenstam.

N:o 39.

Af Herr Grefve Carl Göran, Mörner: Om förtydligande af gällande bevillnings-förordning, för närmare bestämmande af hvad som bör hänföras till taxerings- eller debiterings-åtgärd.

De genom bevillnings-förordningen påbjudna afgifter äro antingen sådana, hvilkas belopp bestämmas af taxerings- och pröfnings-komitéeer, eller sådana, som endast bero af debitering, och hvilkas påförande således ankommer på vederbörande tjänsteman. Gränsen emellan dessa olika slag af afgifter är väl i allmänhet temligen noga bestämd, men det oaktadt inträffar icke sällan, att densamma förbises eller åsidosättes, och att obehörig lindring i eller befrielse från bevillning till följd häraf beredes den skattskyldige. Ett ibland de oftast förekommande exemplen häruppå har varit, att den genom § 8 medgifna lindring i bevillning, när den skattskyldiges årsinkomster icke öfverstiga 1,800 Rdr, till följd af felaktig summering tillgodokommit dertill icke berättigade personer, och ett annat har varit att bolag, hvilka hafva skyldighet att öfver sina inkomster meddela uppgifter, lemnat felaktiga sådana och derfore fått bevillnings-beloppet för lågt uträknadt. Då anmärkning häremot skett, har det ej varit ovanligt att så väl uppborås-förvalt-

ningen som den eller de skattskyldige, ehuru de icke kunnat förneka anmärkningens riktighet, likväl sökt skydd emot densamma uti 79 § bevillnings-förordningen, under anförande att, om äfven åtgärden icke kunde försvaras på den grund, att den stödde sig på den taxerings- och pröfnings-komitéerna tillerkända makt att taxera, så utgjorde den dock ett af bemälda komitéer för öfrigt vidtaget beslut, hvaremot, under kronoräkenskapernas granskning, anmärkning icke fick göras. Då en sådan tolkning af berörda paragraf icke, enligt min tanke, öfverensstämmer med bevillnings-förordningens anda och mening, som är att åstadkomma en rättvis och jemlik beskattning för alla, så tillåter jag mig hemställa:

att gränsen emellan hvad som är att hänföra till taxerings- eller blott debiterings-åtgärder må nogare uppdragas, och

att den åberopade 79 § i bevillnings-förordningen må i öfverensstämmelse dermed förtydligas.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles värdsamt.

Stockholm den 28 Jan. 1871.

Carl G. Mörner.

N:o 40.

Af Herr Nils Samuel von Koch: Om ändring af Kongl. förordningen den 7 December 1866, angående villkoren för försäljning, till förtäring på stället, af vin, öl, kaffe eller andra icke spirituösa drycker.

Jag föreslår värdsamt:

att Riksdagen hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhåller, det förordningen af den 7 December 1866 måtte ändras på det sätt, att öl, porter m. m. icke finge försäljas af någon, efter blott anmälan, utan att tillstånd dertill, liksom för försäljning af vin, blifvit efter kommunalnämnds eller magistrats hörande meddeladt; samt